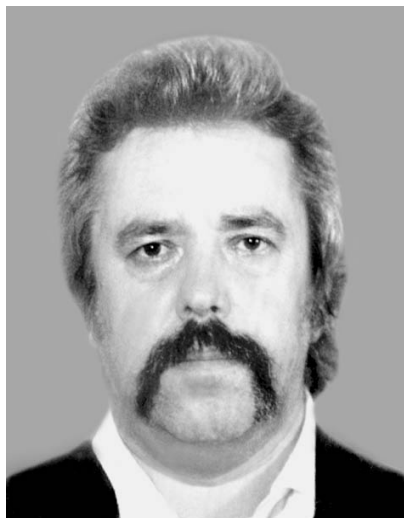

БОРОДАЙ Олександр Андрійович (15. 09. 1946, Дніпропетровськ, нині Дніпро - 08. 11. 2019, Київ) — монументаліст, емальєр, графік. Чоловік *Т. Турдиєвої*, батько *Ю. Бородай*. Член НСХУ (1975). Закін. Дніпроп. художнє училище (1966; педагоги *М. Боровський*, *М. Родзін*), Київ. худож. інститут (1972; майстерня *Т. Яблонської*). 1972–86 працював на Дніпроп., 1986–91 — Київ. худож.-вироб. комбінатах. Брав участь у розписі Михайлівського Золотоверхого собору (розписи нартексу й хор. приміщення, 2000) та Покровської церкви (2001–02) в Києві. Учасник всесоюз. (від 1969), міжнар. (від 1988) виставок. Персон. — у Дніпропетровську (1984, 1992, 1997), Люксембурзі (1987), Будапешті (1989), Гельсінгборзі (Швеція, 1990), Бухаресті (1991), Едмонтоні (Канада, 1992), Києві (1992, 1995, 1996, 1999, 2002), Детройті (США, 1993), Львові (1996). Монум. роботи: рельєф «Танець, музика, театр» (Дніпроп. театр опери і балету, 1974), розпис із

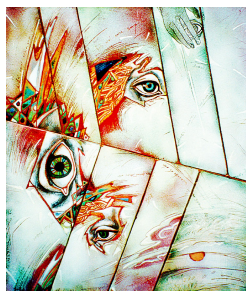
рельєфом на теми укр. музики (Муз. училище ім. П. Чайковського, м. Кам'янка Черкас. обл., 1990), ст. метро «Видубичі» та «Осокорки» в Києві (1991), композиція з металу та емалі «Ритми Всесвіту» (Гол. астрон. обсерваторія НАНУ, 1988; обидві — у співавт. з *О. Бабаком*), декор. панно «Ранок над Ворсклою» (2003, культур. центр Полтави «Листопад»). Емалі: «Козак Мамай», «Пісня» (обидві — 1986), «Родина» (1988), «Сидячий», «Тиша» (обидві — 1990) та ін. Інсталяції (у співавт. з *О. Бабаком*): «Колиска для ненародженої дитини» (1989), «Тихе свято суму» (1990), «Ритуальна споруда» (1991). Визначає свою творчість як постмодерну. Відтворює мист. сутність найбуденніших речей, розкриваючи їхню внутр. красу. Роботи Б. вирізняються пластичністю, впливом нац. орнаменталістики, одухотвореністю й піднесеністю язичн. мотивів. Твори зберігаються в Дніпроп. ХМ, Черніг. картин. галереї, Запоріж. ХМ, Музеї декор.-ужитк. мистецтва в Москві, Музеї худож. емалі в м. Кечкемет (Угорщина).

Рекомендована література

1. Бородай Олександр: Каталог. Дн., 1983;
2. Сизоненко І. Емалі Олександра Бородая // ОМ. 1989. № 6;
3. Погляд: Альбом. К., 1990;
4. Олександр Бабак, Олександр Бородай: Каталог. К., 1992;
5. Чегусова З. Олександр Бородай – новатор старовинних таємниць емалі // Президент. 2002. № 11–12;
6. Її ж. Декоративне мистецтво України кінця ХХ століття. 200 імен: Альбом-каталог. К., 2002.

О. К. Федорук

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Бородай Олександр Андрійович / О. К. Федорук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-37296>. – Останнє поновлення : 2019.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).